

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Tdo/86/2021                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 6120348182                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 09.11.2021                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Dana Wänkeová            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2021:6120348182.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti obvinenému S. O. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 9. novembra 2021 v Bratislave o dovolaní obvineného S. O. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Banská Bystrica z 21. decembra 2020, sp. zn. 0Tp/186/2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. januára 2021, sp. zn. 5Tpo/4/2021, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného S. O. odmieta.

### Odôvodnenie

Sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „sudca pre prípravné konanie“) uznesením z 21. decembra 2020, sp. zn. 0Tp/186/2020, podľa § 82 ods. 2 Trestného poriadku zmenil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica z 21. októbra 2020, sp. zn. 0Tp/186/2020, v treťom výroku tak, že obvinenému uložil aj obmedzenie - zákaz úmyselne sa priblížiť na vzdialenosť menšiu ako päť metrov k maloletým deťom K. O., nar. XX. P. XXXX, K. O., nar. XX. Q. XXXX, S. O., nar. X. Z. XXXX a S. O., nar. XX. M. XXXX. Ostatné obmedzenia a povinnosti uložené obvinenému uznesením Okresného súdu Banská Bystrica z 21. októbra 2020, sp. zn. 0Tp/186/2020, zostali nezmenené.

Obvinený napadol uvedené uznesenie okresného súdu sťažnosťou, ktorú Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 19. januára 2021, sp. zn. 5Tpo/4/2021, zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku ako neprípustnú.

Proti uzneseniu krajského súdu, ktoré bolo obvinenému doručené 8. februára 2021 a jeho obhajkyni 5. februára 2021, podal obvinený prostredníctvom ustanovenej obhajkyni 26. júla 2021 dovolanie, ktoré (napriek odôvodneniu) postrádalo uvedenie a označenie dôvodov podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, zároveň podal návrh na odloženie výkonu rozhodnutia napadnutého dovolaním podľa ustanovenia § 380 ods. 4 Trestného poriadku.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku obvinený po stručnom zrekapitulovaní predchádzajúceho konania a rozhodnutí počas neho vydaných uviedol, že jemu a ani jeho obhajkyňi, nebol ku dňu podania dovolania doručený návrh prokurátora Okresnej prokuratúry z 15. decembra 2020 (č. 1. 88, 90). Poznamenal, že sa o jeho existencii dozvedel iba z uznesenia sudcu pre prípravné konanie, a nebol k uvedenému návrhu vypočutý sudcom pre prípravné konanie. Poukázal na predmetné rozhodnutie (str. 2 tretí odsek) a citoval, že „...deti boli zverené do osobnej starostlivosti pošk. L. N.. Je preto v záujme mal. detí, aby sa obvinený s nimi nekontaktoval v bezprostrednej vzdialenosti“. Ďalej odkázal na ustanovenie § 72 ods. 1 písm. a), § 72 ods. 2 Trestného poriadku a uviedol, že krajský súd odmietol sťažnosť bez vypočutia sťažovateľa. Právnym dôvodom na takýto postup podľa názoru obvineného je, že voči uzneseniu sudcu pre prípravné konanie o rozšírení obmedzenia, podľa ustanovenia § 193 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sťažnosť nie je prípustná. Dovolateľ nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu, ktorý považuje za svojvoľný, zjavne neodôvodnený, v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a Trestným poriadkom, nakoľko, podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 8. apríla 2010, sp. zn. II. ÚS 184/2010, uznesenie o rozšírení obmedzení podľa § 82 Trestného poriadku je potrebné považovať za rozhodnutie o väzbe podľa § 72 ods. 1 Trestného poriadku, voči ktorému je prípustná sťažnosť.

Obvinený zopakoval, že mu nebol doručený návrh prokurátora z 15. decembra 2020, ktorým žiadal rozšíriť obmedzenia úmyselne sa priblížiť na vzdialenosť kratšiu ako 5 metrov k svojim deťom. Pokračoval, že uvedená skutočnosť vyplýva aj z pripojenej doručenky, ktorá obsahuje informáciu, že zásielka obsahuje iba uznesenie sudcu pre prípravné konanie. Dovolateľ nepoznal vecnú argumentáciu prokurátora, nemohol sa vyjadriť k tvrdeniam obsiahnutým v tomto návrhu prokuratúry. Sudca pre prípravné konanie rozhodol a vyhovel návrhu prokurátora bez toho, aby vypočul k veci dovolateľa. Rozhodnutie navyše obvinený považoval za nepreskúmateľné z dôvodu arbitrárnosti jeho odôvodnenia. Tento postup podľa neho nekonvalidoval ani nadriadený krajský súd, ktorý zamietol sťažnosť ako neprípustnú; rovnako sa nezaoberal obranou a jeho ostatnými vznesenými námietkami. Týmto postupom bola podľa neho mu odňatá možnosť predložiť v konaní argumenty a dôvody proti takejto zmene v jeho neprospech. Dodal, že uznesením sudcu pre prípravné konanie došlo k porušeniu práv dovolateľa zaručených v čl. 17 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) v dôsledku nerešpektovania zásady kontradiktórnosti konania a princípu rovnosti zbraní (spôsob primeraným pre konanie týkajúce sa preskúmania zákonnosti rozhodovania o väzbe) a zároveň bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Dovolateľ poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (Michalko proti Slovensku), odkázal na § 72 ods. 2 ôsmej vety Trestného poriadku a judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (I. ÚS 67/03, I. ÚS 100/04, I. ÚS 2/05, III. ÚS 34/07) a uviedol, že s prihliadnutím na aktuálnu právnu úpravu § 72 ods. 2 Trestného poriadku sa o väzbe rozhoduje zásadne po vypočutí obvineného.

Dovolateľ uviedol, že v jeho prípade je potrebné, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie krajského súdu o neprípustnosti sťažnosti voči uzneseniu o rozšírení obmedzení podľa § 82 Trestného poriadku, nakoľko je nezlučiteľný s Ústavou Slovenskej republiky a Trestným poriadkom. Uviedol, že v tom vidí nesprávnu interpretáciu krajského súdu pri výklade a aplikácii ustanovení Trestného poriadku, pretože ten sa natoľko odchyľil od znenia, že v zásade poprel účel a význam opravného prostriedku proti rozhodnutiu o väzbe. Obvinený konštatoval, že krajský súd § 72 ods. 1, § 82, § 193 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, podstatne pre posúdenie veci, interpretoval a aplikoval ústavne nekonformným spôsobom, v rozpore so zmyslom zákonodarcu umožniť preskúmanie rozhodnutia nadriadeným súdom z hľadiska legitimacy jeho vydania súdom prvého stupňa; a došlo podľa neho k arbitrárnemu výkladu relevantnej zákonnej úpravy vo veci konajúcimi súdmi.

Obvinený na základe týchto skutočností navrhol, aby dovolací súd po preskúmaní dôvodnosti podaného dovolania vydal rozhodnutie, že podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku, z dôvodu § 371 ods. 2 Trestného poriadku, napadnutým uznesením krajského súdu bol porušený zákon v ustanovení § 72 ods. 1, § 82, § 193 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku v neprospech obvineného; podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil, ako aj všetky rozhodnutia na zrušené

rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad; podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol; a podľa § 380 ods. 1 Trestného poriadku obvinenému zrušil zákaz úmyselne sa priblížiť k maloletým K. O., nar. XX. P. XXXX, K. O., nar. XX. Q. XXXX, S. O., nar. X. Z. XXXX a S. O., nar. XX. M. XXXX na vzdialenosť kratšiu ako 5 metrov.

Prokurátorka príslušnej okresnej prokuratúry v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného dospela k názoru, že dôvody dovolania nie sú dané. Ďalej uviedla, že okresný súd aj krajský súd postupoval správne a v súlade so zákonom, pričom v plnom rozsahu poukázala na odôvodnenie predmetných rozhodnutí. Na základe uvedených skutočností je podľa nej zrejmé, že dovolacie dôvody podľa Trestného poriadku nie sú dané, preto navrhla, aby bolo predmetné dovolanie Najvyšším súdom Slovenskej republiky odmietnuté už na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou.

V prvom rade je potrebné k veci uviesť, že ustanovenie § 371 ods. 2 Trestného poriadku rozširuje nielen dôvody dovolania, keď oprávňuje ministra spravodlivosti podať dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia aj vtedy, ak bolo napadnutým rozhodnutím porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe a Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení obvineného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste, ale zároveň aj okruh rozhodnutí, proti ktorým možno dovolanie podať. Uvedené otázky sú totiž vždy predmetom iných rozhodnutí, než taxatívne vymedzených v § 368 ods. 2 Trestného poriadku.

V prípade takýchto (iných) rozhodnutí predstavuje porušenie Trestného zákona osobitný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku, ktorý priznáva zákon iba ministrovi spravodlivosti a ktorý je vo vzťahu k dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku spočívajúcemu v zásadnom porušení práva na obhajobu, ktorého uplatnenia sa v tejto veci domáha obvinený, v pomere špeciality. Zo znenia § 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku pritom vyplýva, že obvinený je oprávnený podať dovolanie proti rozhodnutiu, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok, iba vtedy, ak bol tento opravný prostriedok podaný proti niektorému z rozhodnutí uvedených pod písmenami a) až g) tohto ustanovenia. Rozhodnutie o rozšírení obmedzení podľa § 82 Trestného poriadku však v tomto výpočte nie je.

Z uvedeného je zrejmé, že proti uzneseniu o rozšírení obmedzení podľa § 82 Trestného poriadku, resp. proti rozhodnutiu, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti takémuto rozhodnutiu, je oprávnený podať dovolanie len minister spravodlivosti. Súčasne najvyšší súd uvádza, že napadnuté rozhodnutie je rozhodnutím o väzbe v zmysle § 72 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku, avšak obvinený nie je osobou oprávnenou podať dovolanie proti uvedenému rozhodnutiu.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného S. O. na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietol.

Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

## **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.